

førerstanden som Helhed, navnlig den yngre Del af den, vil være glad ved den, fordi den netop ogsaa vil øve Kræfterne og Personligheden hos Sagførerne. Nu kan man sidde hjemme og skrive meget ned paa Papiret, det er jo taalmodigt, men den Dag, man skal træde frem for Offentligheden med sine Argumenter, ville mange af de Argumenter, som nu komme frem, blive kasserede. Jeg har set, at der i mange Retssager var saa meget overflødig, at selve Pointen ganske svandt bort. Det vil ikke ske under en mundtlig Procedure.

Men jeg kunde naturligvis godt tænke mig en ganske anden Indvending gjort, nemlig den, at Retsplejereformen ikke gjorde Skridtet fuldt ud og navnlig ikke fuldt ud opfyldte Grundlovens § 71 om, at Retsplejen bliver adskille fra Forvaltningen efter de Regler, der fastsættes ved Lov. Men alligevel, vi ere naaede vidt frem i Retsplejen ogsaa paa dette Omraade. Det er jo nu saaledes, at her i København ville Domstole og Administration være fuldstændigt adskilte, og det gælder ligeledes de største Jurisdiktioner og Provinsbyer, og det, der saa mangler, kan vel senere komme til. Og der vil det være af nogen Betydning, hvis det Forslag gaar igennem, som min Kollega Indenrigsministeren har forelagt for det høje Ting, nemlig Forslaget om Byraadsformænd, saaledes at den administrative Del af Underdommernes Gerning, der bestaar i at lede Byraadets Forhandlinger, bliver tagen fra dem og gaar over til en af Borgerne. Det vilde være et væsentligt Fremskridt i den Retning. Det vilde selvfølgelig ogsaa være af stor Betydning, hvis man samtidig kunde gennemføre det Forslag, som det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (Stauning) fremhævede, nemlig at forbyde Fuldmægtigene at have nogen som helst private Forretninger, og det vilde være ganske overordentlig opportunt, om man kunde gennemføre det samtidig. Men jeg tror, at denne lille Ændring i den bestaaende Ordning vil koste mindst 60 pCt. af alle Udgifterne ved den nye Retsplejereform, saa at det kan godt være, at den derfor maa stilles i Bero. Ellers er jeg i Realiteten ganske enig med det ærede Medlem, om end jeg nok tror, at der kan være nogen Overdrivelse, eller rettere sagt, at det er kun undtagelsesvis, at Misbrug finde Sted, saaledes som han har skildret det.

Jeg har hørt endnu en Indvending blive rejst imod Retsreformen, nærmest

fra socialdemokratisk Side, nemlig den, at med blandt Nævningerne skulde Arbejderne maaske ikke komme — det er mere underhaanden, at jeg har hørt den fremsat. Her vil jeg gerne benytte Lejligheden til at sige, at hvis det bliver i min Tid, Retsreformen bliver gennemført, vil jeg gøre alt, hvad jeg kan, for at netop Arbejderne kunne komme med i Nævningedomstolene, og jeg vil gøre det, fordi jeg atter her kan tale ud af Livets praktiske Erfaring. Jeg har nemlig haft den Fornøjelse at sidde i Domstol sammen med Repræsentanter, valgte af det socialdemokratiske Parti, og jeg har der lært at kende, hvilken umiddelbar Dommerbegavelse der netop kunde være hos Dommere derfra. Derfor vilde jeg med Glæde hilse dette, at der blandt Dommerne kom Folk, udgaaede fra Folkets bredeste Lag. Jeg tvivler ikke om, at den Mand, der for Tiden sidder som Formand for den faste Voldgiftsret, nærer den samme Anskuelse som jeg.

Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) forespurgte mig ogsaa, om jeg vilde fremsætte det Forslag, der har været Tale om i Sommer, nemlig fra Justitiarius i Overretten, et Forslag om nogle flere Retsdage ved Overretten. Det vil blive fremsat i denne Samling ikke just som et Forsøg paa at bedre noget, der skulde betyde noget for den Retsplejeordning, som vi nu have, men netop som et Gennemgangsled og som en Overgang, for at der ikke skal staa saa mange Sager ved Hof- og Stadsretten den Dag, den nye Retspleje træder i Kraft.

I Forbindelse med Spørgsmaalet om Retsreformen kan jeg ogsaa nævne Spørgsmaalet om en ny Straffelov. Det Spørgsmaal har ogsaa været rejst fra forskellige ærede Medlemmers Side. Jeg skal derom oplyse, at en af de første Ting, jeg som Minister gjorde, netop var at konferere med Formanden for Straffelovskommissionen for at forespørge, hvor hurtigt Kommissionens Arbejde kunde ventes færdigt. Formanden lovede — og det er ogsaa sket —, at Arbejdet skulde blive paa skyndet saa meget som muligt, og lovede mig, at Forslaget derfra skulde komme inden Udgangen af næste Aar. Jeg vilde lægge megen Vægt paa, at man, saa vidt muligt, kunde faa en ny Straffelov samtidig med Gennemførelsen af den nye Procesordning. Den kan alligevel ikke af andre Grunde træde i Kraft, før om et Par Aar, thi først paa næste Finanslov kunne de nye Udgifter tidligst blive opførte til Bevilling.